

ת"פ 2258/08/14 - מדינת ישראל נגד ואיל רישק

בית משפט השלום בירושלים

25 נובמבר 2015

ת"פ 2258-08-14 מדינת ישראל נ' רישק

בפני
בעניין: כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא
מדינת ישראל
ע"י יחידת תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ואיל רישק

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד וסים דכוואר

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב האישום בתיק זה בהסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952, ובהסעת נוסעים מעל למותר לפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961. מדובר בהסעה של עשרה תושבים בלתי חוקיים שהנאשם אסף בקלנדיה והתכוון להסיע לתל אביב. הנאשם נתפס בכביש מעטרת לירושלים. בנוסף צירף הנאשם את ת"פ 2258-08-14, בו הורשע בהפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 ובהסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, בכך שהפר החלטה על שחרור בתנאים למעצר בית כאשר הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים בלוד, כשהוא נוהג ללא רשיון נהיגה אשר הופקד במסגרת תנאי השחרור.

הצדדים הגיעו להסדר שלפיו צורפו התיקים וכתב האישום תוקן. הוסכם בין הצדדים על קנס בסך ₪ 15,000 ותמורתו שחרור רכב שחולט. לגבי יתר התנאים לא הושגה הסכמה והטיעונים לעונש היו חופשיים.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי המתחם לעבירה נשוא כתב האישום המקורי נע בין שישה לבין חמישה עשר חודשי מאסר בפועל, והמתחם לעבירה בתיק המצורף נע בין שלושה לשנים עשר חודשי מאסר. בשל עברו הפלילי של הנאשם והעובדה שעבר עבירה נוספת בהיותו משוחרר למעצר בית, ביקשה להטיל על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם, ובנוסף קנס בהתאם להסכמת הצדדים, מאסר על תנאי ופסילה בפועל ועל תנאי.

ב"כ הנאשם טען כי רמת הענישה נמוכה מזו שהתביעה טענה לה. לדבריו הנאשם נשוי ואב לחמישה ילדים, והוא המפרנס היחיד של משפחתו, כולל משפחת אחיו והוריו הקשישים. לאחר ששוחרר אינו יכול להמשיך לעבוד בהסעות, והוא כיום מחוסר עבודה. באשר לעבירות טען הסניגור כי הנאשם הסיע את הנוסעים בתוך תחומי מדינת ישראל ולא העבירם דרך מחסום. לטענתו מתחם הענישה לעבירות אלו מתחיל בעונש ללא הרשעה ומגיע בנסיבות מחמירות לשנים עשר חודשים. במקרה זה כשהנאשם משוחרר יש לגזור עליו עונש שאינו כולל מאסר בפועל ממש.

הנאשם עצמו הביע חרטה, ציין כי במחסום שבסמוך אליו העלה נוסעים עמדו חיילים כך שהניח שהנוסעים הם

בעלי היתרי כניסה לישראל וביקש להתחשב במצבו הכלכלי.

מתחם העונש ההולם

העבירה של הסעה שלא כדין גורמת לפגיעה בריבונות המדינה ובזכותה לקבוע מי הבאים בשעריה. בנוסף היא עלולה לגרום לפגיעה בביטחון המדינה ובשלום תושביה, אם ההסעה מסייעת לתושבים זרים המעוניינים לבצע פיגועים לנוע בדרכים בתוך מדינת ישראל. באירוע נשוא כתב האישום המקורי פוטנציאל הפגיעה בביטחון גבוה יותר, שכן הנאשם אסף את הנוסעים בסמוך למחסום עם כניסתם לישראל, אם כי לא העביר אותם במחסום.

הצורך להגן על ערכים אלה, כמו גם הקלות הרבה בביצוע העבירות והקושי היחסי במניעתן, מחייבים ענישה מוחשית הכוללת בדרך כלל עונשי מאסר בפועל.

קיימת פסיקה רבה בעבירות אלו, המתייחסת לנסיבות שונות המשתנות בין מקרה למקרה: מספר הנוסעים, מקום הנסיעה והשאלה אם מדובר בהכנסת הנוסעים לישראל או בהוצאתם ממנה, השאלה אם ניתן תשלום בתמורה להסעה, קיומן של עבירות נלוות ועוד. רמות הענישה נעות בהתאם למשתנים אלו ואחרים.

עינתי בפסקי דין המשקפים את הדין הנוהג והרצוי בעבירות אלו, בין היתר ברע"פ 2742/13, עיסא נגד מדינת ישראל; רע"פ 2210/11, באזין נגד מדינת ישראל, עפ"ג (מחוזי ירושלים) 12-05-17752, מדינת ישראל נגד דבש; ת"פ (רמלה) 16630-07-14, מדינת ישראל נגד ג'אבר והפסיקה המפורטת בו; ת"פ (ירושלים) 16525-10-14, מדינת ישראל נגד אבו ליל, אשר אושר בעפ"ג (ירושלים) 16815-05-15, אבו ליל נגד מדינת ישראל, ועוד.

לאור כל האמור אני סבורה שמתחם הענישה בתיק המקורי נע בין חמישה לבין חמישה עשר חודשי מאסר בפועל, ואילו המתחם לתיק שצורף נע בין חודשיים לבין עשרה חודשי מאסר.

העונש הראוי במקרה זה

הנאשם בתיק שבפני ביצע את העבירות בשני התיקים בהם הורשע בסמיכות זמנים, ולאחר ששוחרר למעצר בית הוסיף וביצע את העבירה הנוספת.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות שונות, והוא אף ריצה בעבר עונשי מאסר. אולם אין לו עבר ממין העניין, בעבירות על חוק הכניסה לישראל.

ב"כ הנאשם תיאר מצוקה כלכלית עמוקה ונסיבות אישיות קשות, וזו היתה הסיבה לכך שהנאשם שב וביצע עבירות לאחר שנעצר בגין ההסעה הראשונה. במצב זה, העונש שיוטל על הנאשם יפגע לא רק בו אישית אלא בבני משפחתו המצומצמת והמורחבת.

הנאשם נענש בכיסו בקנס הגבוה שהוטל עליו.

הנאשם הודה, נטל אחריות וחסך זמן.

לאור האמור אני סבורה שהעונש הראוי מצוי בחלקם הבינוני - נמוך של המתחמים.

אשר על כן אני דנה את הנאשם לעונשים אלו:

1. מאסר בפועל בגין כתב האישום המקורי בתיק זה לתקופה של שבעה חודשים, ובגין התיק המצורף לתקופה של שלושה חודשים, כך שבסך הכל ירצה הנאשם עשרה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בשני התיקים. הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 17.1.16 שעה 8:30 בתחנת המשטרה במגרש הרוסים.
2. מאסר על תנאי לשלושה חודשים למשך שלוש שנים על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
3. קנס בסך ₪ 15,000 שיקוזז כנגד ההפקדות הקיימות בתיק וישולם בהתאם להסכמה שגובשה והוצגה בפרוטוקול מיום 20.10.15.
4. פסילת רשיון נהיגה בפועל למשך שלושה חודשים. רשיונו של הנאשם מופקד כבר כך שהפסילה בוצעה ואין פסילה נוספת. הנאשם יוכל לקבל את רשיונו בחזרה.
5. פסילת רשיון נהיגה על תנאי לשלושה חודשים למשך שלוש שנים, על עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג כסלו תשע"ו, 25 נובמבר 2015, בנוכחות הצדדים.